

for ogsaa kunne vente, at denne Pligt opfyldes for Statens Vedkommende, for at der ikke skal være noget Tidspunkt, hvorpaa en Finansminister kan træde frem og sige, at Statskassens Stilling paa det givne Tidspunkt er i en ussel Tilstand. Jeg tør kalde det en Falliterklæring fra Vedkommende Minister om, at de ministerielle Kontorer ere i en saadan Orden eller snarere i en saadan Orden, at noget Sligt kan indtræde, thi de større Udbetalinger maa jo tjendes i Forveien, og der har hidtil været en saadan Raadighed over Reservecens Midler, at det Tilfælde ikke kunde komme indtræde, at Kassen var i en ussel Tilstand, naar Betalingerne skulde finde Sted. Sligt burde som sagt ikke indtræde, og altsaa burde heller ikke saadanne Yttringer som de, jeg har oplæst, komme til Orde under Representationsens Forhandlinger, dertil har der da ikke Statskassens Kredit været foragtet baade her og andet Sted. — Efter at jeg nu har berørt dette Punkt, skal jeg gaa over til at omtale den Betænkning, hvormed vi have tilladt os at fremkomme, og jeg skal da først gjøre en Bemærkning om det første Punkt, vi have fremdraget, hvilket angaar § 19, Marineministeriets Folkethingets Udvalg opfatter sin Stilling med Hensyn til det Slags Spørgsmaal saaledes, at det Udvalg, der bliver nedsat angaaende Statsrevisionens Betænkning, i kun har det Hverv at gennemgaa denne, men har ikke at give sig af med Hensyn til om, hvorledes Rigsdagen eller Ministrene formentlig burde stille sig med Hensyn til fremtidige Forhold. Vi betragte Statsrevisionens Betænkning som en Regnskabsrapport, indeholdende en Undersøgelse af, hvorvidt Posterne paa Statsregnskabet svare til de af Rigsdagen givne Bevillinger. Det er derfor ogsaa nærmest kun, fordi den Vedkommende Sag paa et andet Sted er bleven gjort til Gjenstand for Drøftelse, at vi have tilladt os nogle Ord derom, medens det, som sagt, ellers er vor Mening, at de Oplysninger, Statsrevisionen har givet om denne Sag, forsaavidt de ikke strengt taget angaar Regnskabs-spørgsmaal, nærmest skulle tjene til at sætte Vedkommende Finansudvalg i Stand til derpaa at bygge de Indstillinger, som de anse det for rigtigst at gjøre til Thinget. Naar jeg

har forklaret Sagen saaledes, vil man se, at der ikke er nogen stor Uoverensstemmelse mellem Udvalgets Medlemmer, skøndt et enkelt Medlem har troet at burde gjøre en Bemærkning om, at han ikke kunde tiltræde den af os Andre fremsatte Udvikling. Flertallet har, som sagt, opfattet Sagen saaledes, at det skulde Thinget at henlede Opmærksomheden paa det nævnte Punkt, medens det ikke mente, at det laa indenfor dets Omraade at gjøre nogen Indstilling om de praktiske Skridt, som senere Rigsdage maatte finde det rigtigst at gjøre i Anledning af de af Statsrevisionen givne Oplysninger. Om de øvrige Punkter i vor Betænkning skal jeg kun bemærke følgende: Støttende os til flere Punkter i Statsrevisionens Betænkning have vi troet at maatte henlede Opmærksomheden paa, at der gjælder den Regel ikke blot med Hensyn til Domainer, men ogsaa med Hensyn til alle andre Statsejendomme, at Vedkommende Minister eller Vedkommende Autoriteter ikke kunne disponere over nogen Bygning eller nogen Grund uden først at have indhentet Representationens Samtykke dertil. Det synes nemlig at være gjort gjældende, at man kun behøver et saadant Samtykke med Hensyn til de Statsaktiver, som give Penge i Kassen, men denne Mening tror jeg ikke, man kan tiltræde. Dertil kommer, at et af de Statsaktiver, hvorover man har disponeret uden Rigsdagens Samtykke, muligvis kunde give Penge i Kassen, og det samme gjælder om alle eller dog Størstedelen af Aktiverne, hvorfor vi mene, at der ikke bør gjøres en saadan Adskillelse som den, der er gjort gjældende af Ministeriet. — Som et Punkt, vi ikke tillægger saa stor Vægt, men hvorpaa vi dog have tilladt os at henlede Opmærksomheden, skal jeg nævne, hvad der flere Gange er blevet fremhævet af Statsrevisionen, at det ved visse Bevillinger og Underkonti, som efter deres Natur kun kunne tænkes at være bevilgede med kalkulatoriske Beløb, er paafaldende, hvorledes Bevilling og Udgift stemme paa Mark og Skilling. Der er saaledes en Bevilling af det Slags paa 400 Rd., hvor efter Udgiften er opført med 399 Rd. 94 Sk.; havde man sat f. Ex. 399 Rd. 95 1/4